

Malá slečna

Daniel Landa

KAMILA

Malá slečna slýchala báji
a v dětském ráji tak rozkvetla růže.
Holčičí slzy jí zalévaly.
A z veliké dále k ní volal hlas muže.
Volal jí k sobě hlas jejího prince
ze strany mince, kam jen dítě může.

KAMILA a SBOR

Někdo se ztratí na rozcestí,
na dlouhé pouti do pověstí.
Snad ten kdo hledá nezabloudí,
o tom však rozhodne ten, kdo nás soudí.

KAMILA

Z veliké hluboké holčičí touhy,
pak zbyly jen šmouhy v duši té ženy.
Kde dřív byl pramen, tam dnes už nic není,
jen zapomnění, jež pozbývá ceny.
Červené kontrolky všedního žití
jí každý den svítí jak pomatený.

KAMILA a SBOR

Někdo se ztratí na rozcestí,
na dlouhé pouti do pověstí.
Snad ten kdo hledá nezabloudí,
o tom však rozhodne ten, kdo nás soudí.

KAMILA

Tam někde v hlubinách, vzpomínka živá
možná se skrývá, když tma zuby cení.
Kdopak se dozví, jestli tam čeká?
Vždyť člověka leká zasvěcení!

SBOR

Někdo se ztratí na rozcestí,
na dlouhé pouti do pověstí.
Snad ten kdo hledá nezabloudí,
o tom však rozhodne ten, kdo nás soudí...